

การเปรียบเทียบความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนวัดมหาวงษ์ ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

THE COMPARISON READING ABILITIES OF STUDENT
IN PRATOMSUKSA SIX AT WATMAHAWONG SCHOOL
RECEIVED KWL PLUS AND ORINARY TEACHING

สุรสิทธิ์ งามจิตร¹ และรองศาสตราจารย์ จุไรลักษณ์ ลักษณะศิริ²

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

²รองศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1)เปรียบเทียบความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดมหาวงษ์ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ (2)เปรียบเทียบความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดมหาวงษ์ก่อนและหลังการทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus (3)เพื่อเปรียบเทียบความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดมหาวงษ์ก่อนและหลังการทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จากโรงเรียนในกลุ่มปู้เจ้าสมิงพรายสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำนวน 11 โรงเรียน และได้กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนโรงเรียนวัดมหาวงษ์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ที่ได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยสุ่มเลือกโรงเรียนในกลุ่มปู้เจ้าสมิงพราย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 1 จำนวน 11 โรงเรียนได้จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 32 คน โดยพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยข้อสอบมาตรฐานกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในปีการศึกษา 2561 ด้วยสถิติ ANOVA แล้วใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายแบบจับฉลาก (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างห้อง ป.6/1 เป็นกลุ่มทดลอง ห้อง ป.6/2 เป็นกลุ่มควบคุม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus และแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติแบบทดสอบวัดความสามารถอ่านจับใจความโดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่า t แบบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample) และค่า t แบบกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Sample)

ผลการวิจัยพบว่า 1)ความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดมหวางษ์ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 2)ความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดมหวางษ์ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 3)ความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดมหวางษ์ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ความสำคัญ : ความสามารถในการอ่านจับใจความ; การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

บทนำ

ถึงแม้ว่าการอ่านจะเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้ที่กำหนดให้มีสอนในเนื้อหาสาระในการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทยอย่างต่อเนื่องแล้วก็ตามแต่พบว่า การอ่านก็ยังคงเป็นปัญหา นักเรียนไม่มีนิสัยรักการอ่านและไม่ชอบอ่านหนังสือ ด้วยเหตุผลต่าง ๆ นานาที่จะทำให้นักเรียนไม่ชอบอ่านสื่อประเภทต่างๆ ในปัจจุบันที่มีอิทธิพลต่อนักเรียนอาทิคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้เป็นสื่อที่ทำให้นักเรียนสนใจมากกว่าอาจเพราะสามารถเข้าถึงได้ง่ายขึ้นได้ข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็วจึงทำให้นักเรียนสูญเสียเวลากับสื่อประเภทนี้มากกว่าการอ่านหนังสือจนในที่สุดจะทำให้นักเรียนขาดนิสัยรักการอ่านและทำให้เสียโอกาสในการที่จะนำความรู้จากการอ่านไปพัฒนาตนเองและประเทศ

การรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดมหวางษ์ปีการศึกษา 2556 – 2561 พบว่าคะแนนเฉลี่ยตามสาระที่นักเรียนมีความสามารถต่ำสุดคือสาระที่ 1 การอ่าน ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศมาโดยตลอด จึงควรพัฒนาให้อยู่ในระดับเดียวกันหรือสูงกว่า

จันทร์ชัย อธิเกียรติ (2560 : หน้า 1) การสอนแนวใหม่เป็นการนำแนวคิด วิธีการ กระบวนการหรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพตรงตามเป้าหมายของหลักสูตรซึ่งจะช่วยให้การศึกษาและการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพสูงกว่าเดิม เกิดแรงจูงใจในการเรียนด้วยนวัตกรรมเหล่านั้น และประหยัดเวลาในการเรียนได้อีกด้วย

ทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญ ที่ทำให้นักคลก้าวหน้าทันต่อเหตุการณ์ ทักษะการอ่านควรเป็นทักษะที่ได้รับการส่งเสริม เพราะเป็นทักษะที่ควบคู่อยู่กับผู้เรียนได้นานที่สุดเป็นสิ่งที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ตลอดเวลา แม้ว่าจะสำเร็จการศึกษาไปแล้วก็ตามสิ่งที่มีความสำคัญและช่วยให้การอ่านประสบความสำเร็จก็คือ ความสามารถในการอ่านและความเข้าใจ

ในการอ่าน โดยเฉพาะความเข้าใจในการอ่านนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญมากการอ่านจะไม่เกิดประโยชน์ หากผู้อ่านไม่เข้าใจในสิ่งที่ตนกำลังอ่าน

จากปัญหาและความสำคัญของการอ่านจับใจความ ได้มีผู้หาวิธีแก้ปัญหามาโดยการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ไปทดลองใช้อย่างมากมาย แต่การจัดการเรียนรู้แบบหนึ่งที่ผู้วิจัยเห็นว่าสามารถนำมาพัฒนาการอ่านจับใจความของผู้เรียนได้ นั่นคือ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นกลวิธีที่พัฒนาต่อมาจากวิธี KWL กระบวนการ KWL Plus ที่ได้รับการพัฒนาโดยคาร์และโอเกิล (Carr and Ogle, 1987) เป็นกลวิธีการคิดขณะอ่าน ซึ่งมุ่งให้ผู้เรียนเป็นผู้เรียนรู้ขณะอ่าน โดยการตั้งคำถาม ค้นหาคำตอบ และการนำความรู้มาสร้างเป็นแผนภาพความคิดและสรุปเรื่องจากที่ได้อ่าน

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สามารถใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความได้ ขณะเดียวกันผู้เรียนจะได้รับประโยชน์จากการอ่านอย่างเต็มที่ เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านอีกด้วย ประการสำคัญคือแสดงให้เห็นอีกว่าการสอนด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus นอกจากจะช่วยพัฒนาทักษะทางการอ่านแล้ว ยังสร้างทัศนคติที่ดีให้แก่ผู้เรียน เพราะผู้เรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ รู้จักการตั้งคำถามในสิ่งที่ตนเองต้องการรู้ และเนื่องจากการเรียนรู้ด้วยวิธีนี้ต้องมีการระดมสมอง การร่วมกันอภิปราย ผู้เรียนจึงได้เรียนรู้ประสบการณ์ทางสังคมในการทำงานร่วมกัน การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น อีกทั้งยังมีความสนุกสนานเพลิดเพลินในการร่วมทำกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนอย่างสนุกสนาน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะนำวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus มาทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดมawangษ์เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งยังเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนภาษาไทยในการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดมawangษ์ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดมawangษ์ก่อนและหลังการทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดมawangษ์ก่อนและหลังการทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดมawangษ์ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
2. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดมawangษ์ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
3. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดมawangษ์ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จากโรงเรียนในกลุ่มปู้เจ้าสมิงพราย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำนวน 11 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ที่ได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยสุ่มเลือกโรงเรียนในกลุ่มปู้เจ้าสมิงพราย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำนวน 11 โรงเรียนได้กลุ่มตัวอย่างเป็นโรงเรียนวัดมawangษ์ จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 32 คนโดยพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยข้อสอบมาตรฐานกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในปีการศึกษา 2561 ด้วยสถิติ ANOVA แล้วใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายแบบจับฉลาก (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างห้อง ป.6/1 เป็นกลุ่มทดลอง ห้อง ป.6/2 เป็นกลุ่มควบคุม

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดมawangษ์

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา

การอ่านจับใจความที่ระบุในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐานที่ 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน โดยใช้บทอ่านประเภทเรื่องสั้น บทความ ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ใช้เวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองเอง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความสามารถการอ่านจับใจความ** หมายถึง กระบวนการอ่านที่ผู้เรียนสามารถระบุใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ โดยตั้งคำถาม ตอบคำถาม แยกแยะข้อเท็จจริงข้อคิดเห็น และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ซึ่งเป็นข้อสอบปรนัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

2. **การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus** หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความตามแนวคิดของคาร์และโอเกิล โดยมีขั้นตอน ดังนี้

2.1 การนำเข้าสู่บทเรียน

2.2 การจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความตามขั้นตอน KWL Plus มี 5 ขั้นตอน

2.3 การวัดและประเมินผล ครูและนักเรียนร่วมกันประเมินโดยครูตรวจผลงานและ ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน

3. **การจัดการเรียนรู้แบบปกติ** หมายถึง การสอนภาษาไทยตามหลักสูตรสถานศึกษาใช้วิธีสอนและอุปกรณ์หลายอย่างผสมผสานกันเช่นการอธิบายการอภิปรายการตอบคำถามการยกตัวอย่าง การฟังครูอธิบาย การให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด โดยมีการอธิบายจากครูฯลฯ โดยมีกิจกรรมการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นกิจกรรม และขั้นสรุป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการระดับความสามารถด้านภาษาไทยของนักเรียน

2. ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ของโรงเรียนในวิชาอื่น ๆ ต่อไป

ทบทวนวรรณกรรม

สุปราณี พัดทอง (2545 : หน้า 65) ให้ความหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความเป็นการค้นหาความคิดสำคัญอันเป็นแก่นสารหรือหัวใจของเรื่องและผู้เขียนมุ่งสื่อมาให้ผู้อ่านได้ทราบ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงและความคิดเห็น หรืออย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

แววมยุรา เหมือนนิล (2553 : หน้า 12) ได้กล่าวว่า การอ่านจับใจความ คือ การอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่องหรือหนังสือแต่ละเล่มว่าคืออะไร แบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นใจความสำคัญและส่วนที่ขยายใจความสำคัญหรือส่วนประกอบ

นฤกร รุจิเรข (2562 : หน้า 109) ได้กล่าวว่า การอ่านจับใจความ คือ การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่อง ซึ่งในแต่ละย่อหน้าจะมีใจความสำคัญเพียงใจความเดียว ส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็นประโยค

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง การหาแก่นสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ทราบถึงสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อถึงผู้อ่าน การอ่านจับใจความไม่ใช่แค่อ่านได้เท่านั้น แต่ยังต้องทำความเข้าใจในขณะที่อ่านด้วย ซึ่งจะต้องใช้การฝึกฝนและใช้ประสบการณ์ของผู้อ่านเป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจอีกด้วย

การอ่านจับใจความให้บรรลุจุดประสงค์ มีแนวทางดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านได้ชัดเจน เช่น อ่านเพื่อหาความรู้ เพื่อความเพลิดเพลิน หรือเพื่อบอกเจตนาของผู้เขียน เพราะจะเป็นแนวทางกำหนดการอ่านได้อย่างเหมาะสม และจับใจความหรือคำตอบได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

2. สืบหาส่วนประกอบของหนังสืออย่างคร่าวๆ เช่น ชื่อเรื่อง คำนำ สารบัญ คำชี้แจงการใช้หนังสือภาคผนวก ฯลฯ เพราะส่วนประกอบของหนังสือจะทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องหรือหนังสือที่อ่านได้กว้างขวางและรวดเร็ว

3. ทำความเข้าใจลักษณะของหนังสือว่าประเภทใด เช่น บทความ ตำรา บทความ ฯลฯ ซึ่งจะช่วยให้มีแนวทางอ่านจับใจความสำคัญได้ง่าย

4. ใช้ความสามารถทางภาษาในด้านการแปลความหมายของคำ ประโยค และข้อความต่าง ๆ อย่างถูกต้องรวดเร็ว

5. ใช้ประสบการณ์หรือภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาประกอบจะทำความเข้าใจและจับใจความที่อ่านได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น

ขั้นตอนการอ่านจับใจความ

1. อ่านผ่านๆ โดยตลอด เพื่อให้รู้ว่าเรื่องที่อ่านว่าด้วยเรื่องอะไร จุดใดเป็นจุดสำคัญของเรื่อง
2. อ่านให้ละเอียด เพื่อทำความเข้าใจอย่างชัดเจน ไม่ควรหยุดอ่านระหว่างเรื่องเพราะจะทำให้ความเข้าใจไม่ติดต่อกัน
3. อ่านซ้ำตอนที่ไม่มีเข้าใจ และตรวจสอบความเข้าใจบางตอนให้แน่นนอนถูกต้อง
4. เรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่องด้วยตนเอง

วิธีการดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้

- แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus และแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
- แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ

วิธีการดำเนินการทดลอง

1. ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยสุ่มเลือกโรงเรียนในกลุ่มปทุมเจ้าสมิงพราย จำนวน 11 โรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นโรงเรียนวัดมหาหงษ์ ห้องเรียนละ 32 คน ด้วยสถิติ ANOVA แล้วใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายแบบจับฉลาก ได้กลุ่มตัวอย่างห้อง ป.6/1 เป็นกลุ่มทดลอง และห้อง ป.6/2 เป็นกลุ่มควบคุม
2. ปฐมนิเทศนักเรียนกลุ่มทดลอง และวิธีประเมินผลการเรียนรู้ในการทดลอง
3. ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
4. ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยทำการสอนเองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ใช้เวลาสอนจำนวน 6 ชั่วโมงเท่า ๆ กัน แต่มีการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน คือกลุ่มทดลองจะสอนด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus และกลุ่มควบคุมจะสอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
5. ทำการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
6. ตรวจสอบแบบทดสอบแล้วนำผลการทดสอบทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบและวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม
2. เปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดมหาหงษ์ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
 - 2.1 สถิติเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดมหาหงษ์ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยใช้ t-test Independent
 - 2.2 สถิติเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดมหาหงษ์ก่อนและหลังการทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus โดยใช้ t-test Dependent
 - 2.3 สถิติเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดมหาหงษ์ก่อนและหลังการทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยใช้ t-test Dependent

สรุปผลการวิจัย

ตาราง 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดมหาราชย์ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

กลุ่ม	N	\bar{X}	SD	t	Sig.
การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus	32	25.69	2.956		
การจัดการเรียนรู้แบบปกติ	32	16.69	2.292	13.611	.043*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 1 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.69 ส่วนนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติมีคะแนนเฉลี่ย 16.69 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ค่า t เท่ากับ 13.611 และค่า Sig. เท่ากับ .043 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus มีความสามารถอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดมหาราชย์ก่อนและหลังการทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

กลุ่มการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus	N	\bar{X}	SD	t	Sig.
คะแนนหลังเรียน	32	25.69	2.956		
คะแนนก่อนเรียน	32	9.22	1.996	38.882	.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.69 ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 9.22 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนและก่อนเรียนแล้ว พบว่า ค่า t เท่ากับ 38.882 และค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus หลังเรียนมีความสามารถอ่านจับใจความสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดมหวางษ์ก่อนและหลังการทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

กลุ่มการจัดการเรียนรู้แบบปกติ	N	\bar{X}	SD	t	Sig.
คะแนนหลังเรียน	32	16.69	2.292	24.486	.003*
คะแนนก่อนเรียน	32	8.00	1.459		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.69 ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 8.00 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนและก่อนเรียนแล้ว พบว่า ค่า t เท่ากับ 24.486 และค่า Sig. เท่ากับ .003 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ หลังเรียนมีความสามารถการอ่านจับใจความสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “ความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดมหวางษ์ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ” มีประเด็นที่น่าสนใจ ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์และมีสมมติฐานของการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดมหวางษ์ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus มีรายละเอียดและขั้นตอนที่ชัดเจนในแต่ละขั้นตอน โดยเริ่มจากการใช้ความรู้เดิมหรือสิ่งที่นักเรียนรู้อยู่แล้วมาตั้งคำถามเพิ่มเติมในสิ่งที่อยากรู้ และหาคำตอบจากความรู้ใหม่ที่ได้เรียนรู้ตอบสนองหรือคำถามในตอนต้น หลังจากนั้นนักเรียนจะได้อ่านและสร้างแผนภาพความคิดเป็นแบบของตัวเองและมีการนำแผนภาพความคิดที่ได้สร้างขึ้นมาสรุปลงใจความสำคัญของสิ่งที่ได้เรียนรู้ใหม่ ซึ่งเป็นการต่อยอดความรู้ที่ไม่มีสิ้นสุดซึ่งสอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความตามแนวคิดของคาร์และโอเกลตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus จึงส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติสอดคล้องกับงานวิจัยของคอสตา (Costa, 1995) ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพในการอ่านของนักเรียนเกรด 4 และเกรด 6 ที่มีประสิทธิภาพในการอ่าน โดยใช้วิธีการสอน 2 วิธีคือ KWL และการเขียนแบบ Cooperative Learning Group ผลปรากฏว่าในการสอนอ่านด้วยกลวิธี KWL สามารถช่วยให้นักเรียน

ประสิทธิภาพมากขึ้น ถ้านักเรียนมีความรู้เดิมและประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ยังสอดคล้องกับ คิวโอโซ (Quiccho, 1997) ได้ศึกษาเรื่อง กลวิธีการพัฒนาในการเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจเนื้อหา ประเภทวิชาการ ของนักเรียนเกรด 6 ถึงเกรด 3 โรงเรียนระดับกลางในประเทศสหรัฐอเมริกาหนึ่ง ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 90 คน ผลปรากฏว่าการสอนอ่านด้วยกลวิธี KWL สามารถพัฒนาการ ความเข้าใจในการอ่านเรื่อง of นักเรียนได้ดีขึ้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยในประเทศของ วทันยา ขำพงษ์ไผ่ (2561) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ร่วมมือแบบเทคนิค KWL Plus กับ วิธีการสอนแบบปกติ พบว่า ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการ สอนด้วยเทคนิค KWL PLUS สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านแบบปกติ อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเอกชัย ถาวรประเสริฐ (2557) ที่ ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ป.4 โดยใช้เทคนิค KWL Plus กับ การสอนปกติ การวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านจับ ใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ป.4 ระหว่างเทคนิค KWL Plus กับ การสอนปกติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรินทร์ แจ่มจำรูญ (2547) ที่ได้ศึกษา เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่านแบบ ปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL Plus กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ ผลการวิจัย พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน จับใจความของนักเรียน ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ ด้วยวิธี KWL Plus แตกต่างกับ นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

2. ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้เป็นเพราะการ จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus อาจจะเป็นด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบใหม่สำหรับ นักเรียน ที่มีเทคนิคในการช่วยกระตุ้นความคิดของนักเรียนอย่างมีลำดับขั้นตอนตามแนวคิดของ คาร์และ โอเกิล (1989) ตั้งแต่เริ่มการตั้งคำถามที่นักเรียนสนใจไปจนถึงการสรุปความรู้ด้วยตนเอง จึงทำให้นักเรียนมีความชอบและสนใจในกิจกรรมมากขึ้น มีผลทำให้การจัดการเรียนรู้ประสบ ผลสำเร็จ และส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus หลังเรียนจึงสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของสอดคล้องกับงานวิจัยของวทันยา ขำพงษ์ไผ่ (2561) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ร่วมมือแบบเทคนิค KWL Plus กับวิธีการสอนแบบ ปกติ พบว่า ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการ สอนด้วยเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของเอกชัย ถาวรประเสริฐ (2557) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบ

ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ป.4 โดยใช้เทคนิค KWL Plus กับการสอนปกติ การวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ป.4 ด้วยเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของรินทร์ภัส เณิมธรรมวงษ์ (2557) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus พบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถด้านการอ่าน จับใจความของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอาภรณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์ (2550) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus พบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวม พบว่า คะแนนความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

3. ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดมหาราชย์ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ทั้งนี้ เป็นเพราะการจัดการเรียนรู้แบบปกติเป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่นักเรียนคุ้นเคยในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว จึงสามารถเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น และเนื่องด้วยการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูผู้สอนมีการวางแผนการจัดการเรียนรู้ มีการตั้งวัตถุประสงค์ และมีวิธีการวัดและประเมินผลที่เหมาะสม รวมถึงการดูแลเอาใจใส่ ให้คำแนะนำให้แก่ นักเรียนอย่างใกล้ชิด จึงส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ หลังเรียนจึงสูงกว่าก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรเลือกเนื้อหาที่ใช้ในการทำกิจกรรมที่นักเรียนสามารถพหาคาเดาเหตุการณ์ได้และสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน ไม่ควรเลือกเนื้อที่ยากจนเกินไป เพราะอาจจะทำให้เด็กไม่อยากรู้ตั้งคำถามและตอบคำถาม
2. การทำกิจกรรมของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นเทคนิคที่ครูผู้สอนต้องคอยกระตุ้นความรู้เดิมของนักเรียนตลอดเวลา และมีการเตรียมตัวมาเป็นอย่างดี จะทำให้ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ประสบผลสำเร็จ

3. ครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ระดมสมอง ตั้งคำถามและตอบคำถามอย่างอิสระ เพิ่มเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแสดงความคิดเห็นของตัวนักเรียน และครูไม่ควรสรุปหรือเฉลย ก่อนที่นักเรียนจะได้ใช้ความคิด

เอกสารอ้างอิง

ฉันทชัย อธิเกียรติ (2562). การสอนแบบทันสมัยและเทคนิควิธีสอนแนวใหม่. เอกสารประกอบการอบรม, มหาวิทยาลัยรามคำแหง

จิราภรณ์ บุญณรงค์. (2554). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริและบาหยันอ้อมสำราญ. (2552). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.

เถลิง พันธุ์เถลิงอมร. (2528). การอ่านทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครศรีธรรมราช: โครงการตำราและเอกสารวิชาการวิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช.

นฤกร รุจิเรจ. (2562). หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน หลักภาษาและการใช้ภาษาไทย ป.6 ฉบับ ๑๑๑. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ บริษัทพัฒนาวิชาการ (พว.) จำกัด.

ประทีป วาทิกทินกร. (2542). ลักษณะและการใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทยและตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร.

รินทร์ลภัส เฉลิมธรรมวงษ์. (2557). การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วทันยา จำพงษ์ไผ่. (2561). การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ร่วมมือเทคนิค KWL Plus กับวิธีการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2548). **เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ**. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์. (2547). **การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคKWL-Plus**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัยศิลปากร.
- แวมยุรา เหมือนนิล. (2553). **การอ่านจับใจความ**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ศุภร จินดาเวชช์. (2549). **การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุจรีต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มพรรย์. (2536). **วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2540). **หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
- อาภรณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์. (2550). **การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLPlus**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เอกชัย ถาวรประเสริฐ. (2557). **การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิค KWL Plus กับการสอนปกติ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิทยาการจัดการบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- Carr, E., and Donna Ogle. (1987). **“K-W-L Plus: A Strategies for Comprehension and Summarization.”** Journal of Reading 30 (April 1981): 626-631.
- Costa, S.R.(1995). **“Limited Reading Proficient Students in Two Types of Cooperative Learning Instruction.”** Dissertation Abstract International. 55 (May).